

(1222) “मभ्र गत्यर्थः” (I-भ्वादिः-558. सक. सेट्. पर.)

मभ्रकः-भ्रिका, मभ्रकः-भ्रिका, मिमभ्रिषकः-¹मिमब्भ्रिषकः-षिका, मामभ्रकः-भ्रिका; मभ्रिता-त्री, मभ्रयिता-त्री, मिमभ्रिषिता-त्री, मामभ्रिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककर्बतिवत् (173) बोध्यानि । कर्मणि क्तप्रत्यये-^Aमभ्रितः इति ।

(1223) “मय गतौ” (I-भ्वादिः-477. सक. सेट्. आत्म.)

मायकः-यिका, मायकः-यिका, मिमयिषकः-षिका, मामयकः-यिका; मयिता-त्री, माययिता-त्री, मिमयिषिता-त्री, मामयिता-त्री; ²प्रमत्-प्रमतौ-प्रमतः, ³मयिता, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचयतिवत् (502) ज्ञेयानि । ह्यपि-^Bप्रमय्य इति ।

(1224) “मर्च शब्दार्थे” (X-चुरादिः-1650. अक. सेट्. उभ.)

अयं धातुः क्षीरस्तरङ्गिण्यां, सि. कौमुद्यादिषु च स्वतन्त्रेण पठ्यते । अन्ये तु पाठान्तरत्वेनाहुः । ‘मर्ज—’ इत्यपि क्षीरस्वामी । मर्चकः-र्चिका, मिमर्चयिषकः-षिका; मर्चयिता-त्री, मिमर्चयिषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकगर्जयतिवत् (378) बोध्यानि । शतरि मर्चयन्-^Cन्ती इति ।

1. सनि ‘अनचि च’ (8-4-47) इति भकारस्य पक्षे द्विवचने ‘झलां जश् झशि’ (8-4-53) इति भकारस्य जश्त्वे रूपमेवम् । द्विवचनाभावे मिमभ्रिषकः इति सज्जन्ते सर्वत्र रूपद्वयं बोध्यम् ।
2. क्तिपि ‘लोपो व्योर्वलि’ (6-1-66) इति यकारलोपे ‘ह्रस्वस्य पिति —’ (6-1-71) इति तुकि च रूपमेवम् ।
3. तच्छीलादिषु कर्तृषु ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः’ (3-2-149) इति प्राप्तस्य युचः, ‘न यः’ (3-2-152) इति निषेधात् ‘तृन्’ (3-2-135) इत्यौत्सर्गिकस्तृच्चेव ।
- A. ‘वमरन् मनोदुर्गममभ्रमेचकं बभ्रदधूविभ्रमवृष्टिमभ्रितम् ॥’ धा. का. 1.71.
- B. ‘पयः प्रदोहादिरताः प्रमय्य तं प्रैक्षन्त नूलाचयितं कुतूहलात् ॥’ धा. का. 1.61.
- C. ‘इत्थं सुगाजितमृदङ्गविमार्जनानि संवार्य मर्चयति धारितशङ्कमस्मिन् ।’ धा. का. 3.28.